

اولین گزارش کلائزیوکارسینوم بز در ایران

دکتر احمد رضا موتفق^۱ دکتر محمد رضا اصلانی^۲

مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۵، شماره ۳، ۶۴-۶۳، (۱۳۷۹)

تصویر ۱ - سلولهای توموری با تمایز ناقص همراه با تشکیل تعداد اندکی مجرای صفراوی در مجاورت بافت طبیعی کبد، رنگ آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین، بزرگنمایی ۳۰۰×

تصویر ۲ - سلولهای آنالاستیک با هیپرکروماتیسم و پلثومرفیسم مشخص همراه با تقسیمات میتوزی (پیکان)، رنگ آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین، بزرگنمایی ۶۰۰×

(Mitotic figures) به فراوانی قابل مشاهده بود (تصویر ۲). بافت کبد مجاور تومور دارای هپاتوسیتهایی با ظاهر طبیعی بود. ویژگیهای ظاهری و بخصوص یافته‌های هیستوپاتولوژیک، منجر به تشخیص تومور از نوع کلائزیوکارسینوم گردید.

بحث

تشخیص کلائزیوکارسینوم بر پایه تشخیص یک نئوپلاسم بد خیم با منشأ پوششی و با الگوی غده‌ای استوار است که ویژگیهای بافت پوششی مجرای صفراوی را دارد. این کارسینوم هپاتوسولول که از دیگر نئوپلاسم‌های شایع

(۱) گروه آموزشی پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد - ایران.

(۲) گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد - ایران.

در کالبدگشایی یک رأس بز ماده پنج ساله از نژاد بومی، یک توده توموری در کبد مشاهده گردید. از نظر ظاهری این توده بزرگ و منفرد با اندازه تقریبی ۱۱ سانتیمتر، رنگ پریده با مرکز فرورفته و لبه‌های نامنظم بود. بررسی هیستوپاتولوژیک، مجرای و ساختمانهای غده مانند را همراه با استرومای همبندی فراوان آشکار ساخت. وجود سلولهای تولیدکننده موسین و ترشحات داخل سینوزوئیدی نشان داد که منشأ این تومور از مجرای صفراوی می‌باشد. واژه‌های کلیدی: کلائزیوکارسینوم، بز، هیستوپاتولوژی، کبد.

کلائزیوکارسینوم، تومور بد خیم سلولهای پوششی مجرای صفراوی داخل کبدی می‌باشد. این تومور ممکن است در هر بخشی از کبد اتفاق افتد و معمولاً در طول مجرای صفراوی و بعضی اوقات به داخل کپسول کبدی پخش و انتشار می‌یابند (۱). کلائزیوکارسینوم (کارسینوم مجرای صفراوی) در سگ، گربه، گوسفند، گاو و اسب گزارش شده است (۲). موقع کلائزیوکارسینوم در سگها به میزان ۱/۶ در ۱۰۰۰۰۰ گزارش شده است. گرچه کلائزیوکارسینوم نباید یک تومور کمیاب قلمداد شود اما این تومور کمتر از سایر انواع نئوپلاسم‌ها در گونه‌های اهلی روی می‌دهد. در سگها این تومور کمتر از ۱ درصد کل نئوپلاسم‌ها را تشکیل می‌دهد. این تومور عمدها در سگها و گربه‌های پیر مشاهده می‌شود. در سگها ۶۵ درصد موارد این تومور در حیواناتی با سن بالاتر از ۱۰ سال پافت شده است. جنس نر و ماده عمدها درصد ابتلای یکسانی داشته و هیچ گونه استعداد نژادی برای این نئوپلاسم در سگ یافت نشده است (۳ و ۶). همچنین این نئوپلاسم در اردک، گوزن قرمزوگاومیش نیز گزارش شده است (۲، ۵، ۷). در این گزارش یافته‌های ظاهری و هیستوپاتولوژیک تومور کلائزیوکارسینوم بز، برای اولین بار در ایران ارایه می‌گردد.

گزارش رخداد تومور

یک رأس بز ماده پنج ساله از نژاد بومی با هدف آموزشی در بخش کالبدگشایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد کالبدگشایی شد. هیچ گونه علایم بالینی و یا تغییرات ظاهری دال بر نارسایی کبدی پیش از زمان کالبدگشایی مشاهده نگردید. پس از بازشدن محوطه بطی حیوان، یک توده بزرگ منفرد و مدور به رنگ سفید متمایل به زرد با اندازه تقریبی ۱۱ سانتیمتر مشاهده شد. مرکز توده مورد نظر فرورفته و نافدار و مرز بین این توده و بافت کبد مجاور آن نامنظم بود. این توده برآمدۀ تراز سطح کبد بود و در سطح مقطع قوامی سفت و فیبروتیک داشت. قطعاتی از توده توموری در فرمالین ۱۰ درصد خنثی و با فره قرار داده شد و به بخش آسیب‌شناسی منتقل گردید. پس از انجام مراحل آماده‌سازی بافت، مقاطعی با ضخامت ۵ میکرون تهیه و به روش هماتوکسیلین - ائوزین رنگ آمیزی شد.

در بررسی هیستوپاتولوژیک، ساختارهایی به شکل مجرای و گاه با ساختمانی غده مانند همراه با استرومای همبندی فراوان مشاهده گردید. در بعضی قسمتها سلولهای آنالاستیک با تفکیک و تمایز ناقص به شکل توپر و بندرت با تشکیل مجرای صفراوی قابل مشاهده بود (تصویر ۱). ساختارهای شبیه مجرای بوسیله سلولهای مکعبی با سیتوپلاسم روشن پوشانده شده بودند. هسته این سلولها گرد و هیپرکروماتیک (Hyperchromatic) بودند. این لوله‌ها شبیه مجرای صفراوی بوده و تعدادی حاوی ماده موسینی بودند. اشکال میتوزی

- Palmer. Eds. 4th edition. Academic Press, San Diego, PP: 404-405, (1993).
4. Krotje, L.J., Fix, A.S. and Potthof, A.D. (Acquired myasthenia gravis and cholangiocellular carcinoma in a dog. JAVMA. 197: 488-490, (1990).
 5. Munro, R. Deer liver tumours. vet. Rec., 130: 336, (1992).
 6. Popp, J.A. Tumors of the pancreas, liver, gall bladder and mesothelium. In: Tumors of Domestic Animals. J.E. Moulton, Ed. 3rd edition. University of California Press. Berkeley, PP: 443-446, (1990).
 7. Rajan, A., Maryamma, K.I. and Nair, M.G. Aflatoxin induced hepatopathy in pigs and ducks. J. Toxicol. Toxin Rev., 8: 255-263, (1989).

The first report of cholangiocarcinoma in a goat in Iran

Movassaghi, A.R.¹, Aslani, M.R.²

¹Department of Pathology, Faculty of Veterinary Medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad - Iran. ²Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad - Iran.

A hepatic tumour was observed in a 5-years-old female native goat at necropsy. Grossly, the tumour was a large umbilicated pale solitary mass approximately 11cm in diameter with irregular margins. Histopathological study revealed ductules and glandlike structures, surrounded by a prominent connective tissue stroma. The presence of mucin-producing cell and intrasinusoidal permeation indicated that the tumour arose from a biliary origin.

Key words : Cholangiocarcinoma, Goat, Histopathology, Liver.

بدخیم و اولیه در کبد است، تفرقی داده می‌شود. در بررسی هیستوپاتولوژیک نمونه حاضر، مقدار زیادی بافت همبندی زمینه‌ای جلب نظر می‌کرد. دسموپلازی (Desmoplasia) یا افزایش بافت همبند در بعضی از موارد به همراه رشد تومور اتفاق می‌افتد که از نظر ظاهری سفید رنگ و فیبروزه بوده و قوامی سفت و فشرده را به تومور می‌دهد (۱). کلائزیوکارسینوم اغلب از طریق عروق لنفاوی و نیز عروق سیاهرگی انتشار می‌یابد. روش اصلی متاستاز (Metastasis) در حیوانات به طریق انتشار داخل محوطه بطنی یا کاشت (Implantation) است (۴). در نمونه حاضر انتشار سلولهای توموری در بافت‌های خارج کبدی مشاهده نگردید.

اطلاعات قابل دسترس در مورد عالیم بالینی این تومور در حیوانات محدود به سگ است. عالیم غیراختصاصی و شامل بی‌اشتهاای، آسیت (Ascites)، استفراغ، کاهش وزن و سختی تنفس (Dyspnea) است. شواهد بالینی زردی تنها در ۱۳ درصد موارد مشاهده شده است. در این گزارش نیز حیوان مبتلا در زمان حیات عالیم بالینی مشخصی را در رابطه با تومور مورد نظر نشان نداد. علت کلائزیوکارسینوم در حیوانات اهلی نامعلوم است. در انسان، سگ و گربه وقوع نسبتاً فراوان کارسینوم مجرای صفوای در بعضی مناطق با آلودگی مزمن با ترماتودها از نوع *Opisthorchis felineous* و *Clonorchis sinensis* در سگها و گربه‌های مبتلا به کلائزیوکارسینوم شناسایی شده است. اما این موارد نمی‌تواند ثابت کند که تومور کلائزیوکارسینوم به وسیله این ترماتود کبدی ایجاد می‌شود. در مطالعات اپیدمیولوژیک انجام شده روی سگها در ایالات متحده، ارتباط احتمالی بین کلائزیوکارسینوم و آلودگی میزان با کرم‌های قلابدار (Hookworms) و یا کرم‌های شلاقی (Whipworms) عنوان شده است. این نشوپلاسم در سگها با استفاده از دی‌اتیل نیتروزآمین (Diethylnitrosamine) به وجود آمده است. این ماده در حیوانات مختلف یک کارسینوژن قوی بوده و عضوی از یک خانواده شیمیایی کارسینوژنهاست که می‌تواند در غذای حیوانات یافت شود (۵ و ۳). در اردکها، مواردی از جمله هپاتوز (Hepatosis)، هپاتوم (Hepatoma)، کارسینوم هپاتوسلول و کلائزیوکارسینوم متعاقب مصرف آفلاتوكسین گزارش شده است (۷). وقوع همزمان می‌استنی گراویس (Myasthenia gravis) و کلائزیوکارسینوم در یک سگ گزارش شده است. علت این امر ممکن است یک آنتی‌زن با خصوصیات گیرنده استیل کولین روی سطح سلول توموری باشد که منجر به تولید اتوآنٹی‌بادی‌هایی می‌گردد که با گیرنده استیل کولین در محل اتصال عصبی - عضلانی (Neuromuscular junction) واکنش متقاطع ایجاد می‌کند (۴). در گزارش حاضر هیچ نوع انگلی از کبد جدا نشد ولذا عامل مسبب نامعلوم می‌باشد. این اولین گزارش از وقوع کلائزیوکارسینوم در یک رأس بز در ایران می‌باشد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از آقای غلامعلی آذری‌گیامی بهدلیل انجام مراحل آماده‌سازی بافت و رنگ‌آمیزی مقاطع بافتی سپاسگزاری می‌گردد.

منابع

۱. سهرابی‌حقدوست، ا. سرطان‌زایی و سرطان‌شناسی دامپزشکی. چاپ اول، انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۲۰۷۶، صفحه: ۴۴۳-۴۴۱، (۱۳۷۰).
۲. Bhogle, A.S.C., Lyer, P.K.R. and Prasad, M. Cholangiocellular carcinoma in a water buffalo. Indian J. Vet. Pathol. 11: 54-56, (1987).
۳. Kelly, W.R. The liver and biliary system. In: Pathology of Domestic Animals. K.V.F. Jubb., P.C. Kennedy and N.

